

Stanisław Gołub

Serniawy, gm. Sawin, woj. chełmskie.
Stanowisko 27

Informator Archeologiczny : badania 21, 89

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SERNIAWY, gm. Sawin
woj. chełmskie
Stanowisko 27

Muzeum Okręgowe
w Chełmie

Badania prowadził mgr Stanisław Sołub. Finansowało Muzeum Okręgowe w Chełmie. Pierwszy sezon badań ratowniczych. Cmentarzysko ciałopalna /?/ kultury żużyckiej i z okresu wpływów rzymskich oraz pozostałości osadnicze.

Położone jest ono na zachodnim skraju wsi Serniawy na kulminacji i północno-wschodnim stoku wyniesienia. zasadniczą część stanowiska zniszczyła budowa drogi i głęboka traktorowa orka, wydobywająca skupiska przepalonych kości ludzkich, fr. ceramiki i przepalone kamienie /zlepiance/.

Założono 4 wykopy o łącznej powierzchni 75 m 75 cm².

Pozyskano w trakcie badań: 318 fr. ceramiki, 15 krzemieni - przeważnie odłupków z krzemienia narzutowego oraz 163 fr. kości przepalonych. Odkryto 8 obiektów, z których 2 można zaklasyfikować jako paleniska, a 3 jako groby ciałopalne.

Stanowisko trudne do datowania i interpretacji z powodu niemal całkowitego zniszczenia i niejednorodnego materiału zabytkowego.

Badania nie będą kontynuowane.

SOBIEJUCHY, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowiska 1 i 5

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Wielkopolski
Uniwersytet w Durham /Wielka Brytania/ -
Departament Archeologii

Badania prowadzili: doc. dr hab. Janusz Ostoję-Zagórski /IHKM PAN/ i dr Anthony Harding /Uniwersytet w Durham/ przy współudziale: Jamesa Rackhama z Greater London Environmental Archaeology Section /Muzeum Londynu/, Carol Palmer z Laboratorium Paleontologicznego /Uniwersytet Durham/ oraz absolwentów i studentów archeologii z Uniwersytetów: Durham, Londynu i Newcastle upon Tyne. Finansowały IHKM PAN i NKE Bydgoszcz.

W ramach umowy międzynarodowej między IHKM PAN a Uniwersytetem w Durham kontynuowano wznowione po trzy-letniej przerwie badania archeologiczno-przyrodnicze w mikroregionie Sobiejuchy. Badania prowadzono równolegle na stanowisku nr 1 - osiedle obronne ludności kultury żużyckiej i na stanowisku 5 - osada wielokulturowa. Badania przyrodnicze realizowano natomiast w obrębie całego mikroregionu osadniczego.

Stanowisko 1:

Kontynuowano prace eksploracyjne w północno-wschodniej części majdanu i w rejonie występowania umocnień obronnych. W trakcie badań odkryto fragmenty znacznie zniszczonych domostw związanych z młodszą fazą osady w Sobiejuchach. Obok fragmentów podłóg w formie klepek glinianych odkryto także pozostałości dwóch pieców kopulastych oraz palenisk otwartych. W trakcie eksploracji zebrano znaczne ilości materiału ceramicznego /około 1 tony/ oraz kilka przedmiotów wykonanych z kości, rogu /sztycha, igły, grociaki do strzał/, gliny /figurki ptaszków glinianych/ a także brązu /kilka fragmentów ozdób - przeważnie szpil/.

Badania eksploracyjne w rejonie występowania domniemanych konstrukcji wału obronnego przyniosły wynik negatywny. Nie natrafiono bowiem na ślady konstrukcji wałowych, ujawniono natomiast fragmenty mocno zniszczonej palisady otaczającej osadę od strony wschodniej. Warto tu jak sądzimy przypomnieć, iż druga /po 1983 r./ próba odkrycia konstrukcji wału obronnego nie potwierdziła jego istnienia.